

SYLABUS PRZEDMIOTU

Psychomotoryka

Liczba punktów ECTS: 1

Kod Przedmiotu: P02

Kategoria przedmiotu/modułu: Przedmioty do wyboru Moduł I

Kierunek studiów:	Fizjoterapia
Forma studiów:	Stacjonarne
Poziom studiów:	Jednolite studia magisterskie
Profil studiów	Praktyczny
Jednostka prowadząca:	Wydział Nauk o Zdrowiu
Język wykładowy:	Polski
Koordynator przedmiotu:	

1. Sumaryczna liczba godzin

Forma kształcenia		Łączna liczba godzin
Bezpośredni kontakt z nauczycielem akademickim	Wykład	-
	Laboratoria	-
	Ćwiczenia	20
	Seminaria	-
	Konsultacje	-
Godziny studenta		10
SUMA GODZIN		30

2. Formy zaliczenia przedmiotu

Forma zajęć	Liczba godzin	Semestr	Rok studiów	Forma zaliczenia przedmiotu (E, Z/O, Z)
Wykład	-	-	-	-
Seminaria	-	-	-	-
Ćwiczenia	20	I	I	Z/O

3. Cel przedmiotu

- C1.** Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami dotyczącymi psychomotoryki i terapii psychomotorycznej.
C2. Przygotowanie studenta do planowania i organizacji zajęć z terapii psychomotorycznej.

4. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i postaw

1. Odpowiedni ubiór dostosowany do specyfiki zajęć
2. Brak przeciwwskazań do zajęć

5. Oczekiwane efekty uczenia się

Nr efektu	Szczegółowe efekty uczenia się (wg. STANDARDU KSZTAŁCENIA PRZYGOTOWUJĄCEGO DO WYKONYWANIA ZAWODU FIZJOTERAPEUTY Dz. U. 2019 poz. 1573)	Metody weryfikacji efektów uczenia się (egzamin, kolokwium, prezentacja, praca samokształceniowa, dyskusja, dziennik, obserwacja pracy studenta, analiza przypadku, ...)			
		Praca samokształceniowa	Zaliczenie	Obserwacja pracy studenta	Egzamin
Wiedza W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:					
B.W4.	zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem;		+	+	
C.W5.	zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta	+	+	+	
Umiejętności W zakresie umiejętności absolwent potrafi					
B.U3.	zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością;	+	+		
B.U9.	wykazać umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej (rekreacyjnych i zdrowotnych);		+	+	
C.U7.	wykazać umiejętności ruchowe konieczne do demonstracji i zapewnienia bezpieczeństwa podczas wykonywania poszczególnych ćwiczeń;		+		
6. Kryteria oceny efektów uczenia się					
na ocenę 2.0	na ocenę 3.0	na ocenę 3.5	na ocenę 4.0	na ocenę 4.5	na ocenę 5
Student nie opanował zakładanych efektów uczenia się	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 55-64%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 65-74%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 75-84%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 85-94%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 95-100%

7. Treści programowe

L.p.	Tematyka
Ćwiczenia	
1.	Wprowadzenie do tematyki przedmiotu. Podstawowe pojęcia z zakresu terapii psychomotorycznej
2.	Terapia psychomotoryczna wg modelu belgijskiego, niemieckiego, francuskiego
3.	Organizacja terapii: szafa czarodzieja, kadr spotkania, metodyka przebiegu zajęć.
4.	Bilans psychomotoryczny
5.	Diagnostyka zaburzeń psychomotorycznych w różnych grupach wiekowych.

8. Narzędzia dydaktyczne

(prezentacja multimedialna, programy komputerowe, filmy, plansze, sprzęt specjalistyczny, narzędzia, odczynniki)

rzutnik multimedialny, plansze edukacyjne, odtwarzacz CD, DVD, maty, ćwiczenia praktyczne w grupie

9. Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. De Lubersac R. Terapia psychomotoryczna. Człowiek i Ruch. Wydawnictwo AWF Wrocław (2000).
2. Maas V. „Uczenie się przez zmysły”. Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej dla rodziców i specjalistów. Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne. Warszawa (1998).
3. Piaget J., Inhelder B. Psychologia dziecka. Wydawnictwo Siedmioróg. Wrocław (1999).
4. Lis M.; Łuszczek A. „Nasze ciało milczące streszczenie nas samych” - terapia psychomotoryczna i jej zastosowanie w praktyce fizjoterapeuty. Człowiek i Ruch. Wydawnictwo AWF Wrocław (2002).
5. Fröhlich A. Stymulacja od podstaw. Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne. Warszawa (1998).
6. Brearley G. Psychoterapia dzieci niepełnosprawnych ruchowo. Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne Spółka Akcyjna. Warszawa (1999).
7. Tischner J. Pomoc w rachunku sumienia. Wydawnictwo „Znak”, Kraków (2001).
8. Mihilewicz S. Schemat ciała i orientacja przestrzenna u dzieci z porażeniem mózgowym w młodszym wieku szkolnym. Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji. Wrocław (1999).
9. Buzan T. Rusz głową. Wydawnictwo „Ravi”. Łódź (1999).

Literatura uzupełniająca:

1. Czabański B. (2000): Kształcenie psychomotoryczne. Wydawnictwo AWF Wrocław
2. Reichel G., Rabenstein R., Thanhoffer M. Grupa i ruch. AGB – Arbeitsgemeinschaft für Gruppenberatung Centrum Animacji Kultury. Warszawa (1994).

Sylabus obowiązuje dla naboru od: 1 października 2022 r.